

IN CĂSĂTORIE

(DUPĂ FREILIGRATH)

Iubește până poți iubi,
Căci ora tristă va veni,
Când tu vei plânge la morminte.

Cu caldă inimă iubește,
Pân' știu că lângă tine este
O altă inimă fierbinte.

Cui sufletu-și inchină ție
Fă-ți toată viața bucurie
Și nici o oră turburată.

Intră-nă-ți vorba rea. Vei spune :
— N'am zis'o, zău, cu intențiune, —
Dar va fi prea târziu odată.

Iubește până poți iubi,
Căci ora tristă va veni,
Când tu vei plânge la morminte.

La groapă-atunci ingenunchiată,
Vei sta cu ochii plânși, uitată

Pe cel ce 'n veci s'a depărtat
Tu însă nu-l vei mai vedea.

Vezi — zice-vei cu trist cuvânt —
Cum tristă plâng l'al tău mormânt;
Și iartă, de te-am supărat,
O, zeu, n'a fost cu voia mea.

El însă n'o se te 'nțeleagă,
Și cum venia cu voia 'ntreagă
Rizând atunci n'o să mai vină
Să-ți zică : te am iertat de mult.

Așa i, de mult el te-a iertat,
Dar calde lacrimi a vărsat
De aspra-ți 'vorbă, fără vină.
Acum el doarme liniștit.

Cu toată inima iubește,
Pân' știi că lângă tine este
O altă inimă fierbinte.

Iubește până poți iubi,
Căci ora tristă va veni
Când tu vei plânge la morminte.

M. STRAȘAN.